

باندینگ‌های رزین کامپوزیتی یا روکش‌های پرسلنی

با استفاده از تکنیک استفاده از کامپوزیت رزینی اسید اچ شونده^۱، می‌توان رزین‌های کامپوزیتی را به نحو متناسب، طوری که فضا بسته شود، به هر دندان متصل کرد. این روش مطمئناً سریع‌ترین و شاید ساده‌ترین روش برای انجام باشد. هنگام انجام این کار، مهم است که عمده مواد از سطح لینگو پروگزیمال افزوده شود، به طوری که اندازه دندان خیلی دچار تغییر نگردد (شکل ۸-۵۰ A). سطوح لینگوال، پروگزیمال و مزیبیال هر دو دندان ثنایای میانی اچ شده و رزین کامپوزیت قرار داده می‌شود. نتیجه نهایی هنگامی جذاب خواهد بود که از قرار دادن بیش از حد مواد در دندان اجتناب کرده و در عین حال فضاهای بدمنظر حاصل از تخریب بافت بین‌دندانی، پوشیده شود (شکل ۸-۵۰ B). هنگام استفاده از این روش، مهم است که به حد کافی برای شکل دادن و فرم دهی رزین کامپوزیت زمان صرف شود. به همین دلیل، رزین کامپوزیتی پلیمریزه شونده با نور^۲ بهترین انتخاب است. چرا که زمان کافی برای تراش کامل هر دندان تا رسیدن به نتیجه زیبایی مطلوب در دسترس خواهد بود. راه جایگزین برای این روش استفاده از روکش‌های پرسلن برای پوشاندن فضاها است. در صورت انجام این کار، بایستی اطمینان حاصل شود که سطوح پروگزیمال دندان‌ها بصورت عمقی در فضای امبرازورها قرار گرفته باشد.

شکل ۸-۴۹ (A) این زن ۴۷ ساله خواهان ترمیم دندان‌های خود و داشتن لبخند جذاب‌تری بوده است.

¹ Acid-etch composite resin

² Light-polymerized composite resin